

Nr 9, jesień 2007

Sursum Corda

DWUMIESIĘCZNIK WAŁBRZYSKICH SZPITALI

Impreza integracyjna

str. 4-5

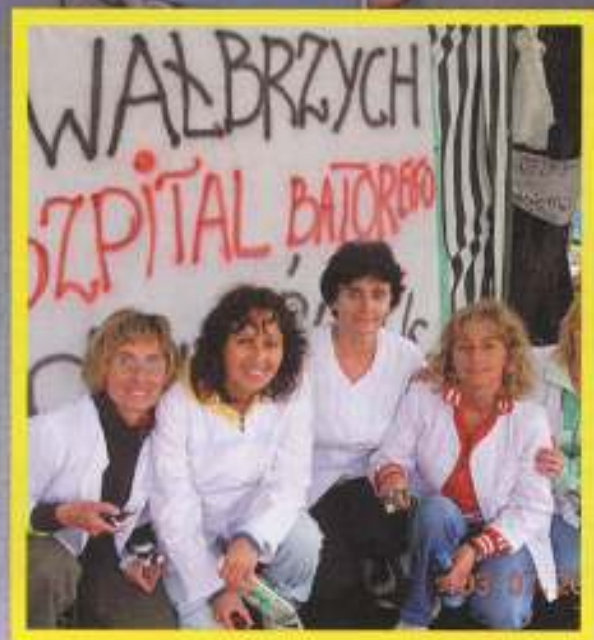

Konferencja kardiologiczna

str. 6-7

Nasze oddziały

str. 8-12

Nasi w Warszawie

str. 14-15

Program Profilaktyki Raka Piersi

Od 1 czerwca 2007 do końca roku

Rak piersi jest najczęściej występującym nowotworem złośliwym u kobiet. Stanowi około 20% wszystkich zachorowań na nowotwory złośliwe u Polek. Występuje częściej po menopauzie. Ryzyko zachorowania wzrasta po 50 roku życia.

Według danych opublikowanych przez GUS w 2000r. na nowotwór złośliwy sutka zachorowało w Polsce 10 987 kobiet. Liczba nowych zachorowań na 100 tys kobiet wzrosła z poziomu 50,5 w roku 1999 do 55,3 w roku 2000.

Obserwacja części zachorowań w poszczególnych grupach wiekowych wykazała, że drastyczny wzrost zachorowań występował w przedziale wiekowym od 50-69 roku życia.

Prognozy wzrostu umieralności o 0,7% rocznie wskazują na niedostateczne działania zmierzające do wykrycia nowotworów piersi we wczesnym stadium ich rozwoju.

Najważniejszym czynnikiem w istotny sposób wpływającym na wyniki leczenia jest wykrycie nowotworu w jak najwcześniejszym stadium rozwoju.

Celami ogólnymi Programu Profilaktyki Raka Piersi, jest nie tylko zmniejszenie umieralności kobiet z powodu raka piersi, ale także podniesienie poziomu wiedzy kobiet na temat profilaktyki rak piersi.

Programem profilaktyki i wczesnego wykrywania raka piersi objęte są kobiety w wieku od 50 do 69 lat. Na badania proszę zgłaszać się osobiście w Rejestracji Działu Diagnostyki Obrazowej Szpitala im. dr A. Sokołowskiego w godz. 7.30-14.00 lub telefonicznie (rejestracja RTG).

Kobieto, zbadaj się już dziś!

Uwaga – Nadchodzi Grypa!

Najtaniej i najskuteczniej przeciw grypie zaszczepisz się w Poradni Chorób Zakaźnych i Infekcyjnych w szpitalu Batorego tel. (074) 64 89 884.

Humor szpitalny

Życzymy miłej zabawy

Pacjent radzi się lekarza co zrobić, aby pozbyć się tasiemca.
- Proszę przez tydzień jeść ciastka i popijać je mlekiem.
Po tygodniu pacjent wraca.
- Panie doktorze, nie pomogło.
- Niech pan pije samo mleko!
Chory zrobił, jak mu radził lekarz, a tu na drugi dzień tasiemiec wychodzi i pyta:
- A ciacho gdzie?!

Przed operacją lekarz pyta młodego pacjenta:

- Ile masz lat chłopczko?
- Jutro skończę 18.
- Jesteś tego pewien???
- Panie kierowniku, chciałbym z panem porozmawiać w tryz oczy...
- Chyba w cztery oczy?

Medycyna to domena ludzi poważnych. Czasem można jednak pozwolić sobie na odrobinę uśmiechu. Poniżej garść lekarskich żartów.

- Nie, w trzy bo na to, co zaproponuję, trzeba będzie jedno oko przytknąć.

Wpada hydraulik do lekarza i mówi:
Panie doktorze mam problem z kolanem.

- Szeffe, muszę dostać podwyżkę, ja z tej pensji nie mogę wyżyć!
- Proszę się lepiej zastanowić, jak pan wyżyje bez tej pensji...

Szef przyjmuje nowego pracownika:

- W naszym zakładzie obowiązują dwie zasady. Pierwsza to czystość. Czy wytarł Pan buty przed wejściem do gabinetu?
- Oczywiście.
- Druga to prawdomówność. Przed moimi drzwiami nie ma wycieraczki.

Wchodzi sekretarka do gabinetu dyrektora z telefonem komórkowym w dłoni:

- Panie dyrektorze SMS przyszedł.
- Niech wejdzie.

Przychodzi żaba do lekarza z workiem na śmieci na głowie.

Lekarz się jej pyta:
- Co pani dolega?
- Cicho to napad...

Przychodzi facet do lekarza i mówi:

- Panie doktorze, wydaje mi się, że jestem herbatnikiem.
- Takim kwadratowym? - pyta lekarz.
- Tak.
- Takim suchym?
- Tak.
- I takim kruchym?
- No tak.

- To nie jest pan herbatnikiem tylko, zwykłym krakersem.

Dzwoni facet rano do swojego szefa do pracy i mówi:

- Szeffe, nie mogę dziś przyjść do pracy.
- Ale dlaczego, co się stało, jesteś chory?
- Sprawa jest bardziej skomplikowana, mam problem ze wzrokiem.
- Jak to? Co ci dokładnie dolega?
- Masz zapalenie spojówek?
- Nie, po prostu nie widzę się dzisiaj w pracy!

Kowalski: Proszę wybaczyć panie kierowniku, ale w tym miesiącu nie dostałem premii...

Kierownik: Wybaczam panu.

Jubileusze
Specjalistyczny Szpital
im. A. Sokołowskiego

35 – lecie

Elżbieta Płaczowska
Bogusława Szatkowska
Barbara Szczepaniak
Danuta Truszkowska
Janina Wendycz

30 – lecie

Krystyna Arciszewska
Jolanta Białoń
Zofia Bieniek
Irena Drabik
Bogumiła Dros
Kazimiera Gawlińska
Halina Gerot
Alicja Idryjan
Lilianna Knapczyk
Aneta Mróz
Teresa Piksa
Elżbieta Sadatowska
Maria Sypek
Małgorzata Turczańska
Wanda Witczak

25- lecie

Urszula Augustyniak
Marzena Bresler
Cecylia Dominkowska
Dorota Gorczakowska
Małgorzata Hamerska
Wiktor Jaremkowski
Alina Krajewska
Mirosława Krzyżńska
Anna Kulczycka
Jolanta Lonc
Lidia Młęczyńska
Anna Paluch – Dziedzic
Anna Pyrka
Bożena Szmigiel
Barbara Szymańska
Ewa Świtek
Teresa Wróblewska
Teresa Żaloudik
Beata Żurawska

20 – lecie

Anna Bednarek
Beata Gacek
Mariusz Gębski
Barbara Grzesik
Marzena Hołysz
Dariusz Janik
Marzena Jędryszczak
Marta Jędrzejewska
Dariusz Klich
Urszula Kluska
Dorota Krakowska
Renata Kubińska
Edyta Kuchta
Joanna Kulczycka
Krystyna Lech

Ewa Marciniak
Urszula Niedźwiedzka
Małgorzata Nowak
Ewa Nowicka
Dorota Stanuszek – Tylewska
Maria Tarnowiecka

Specjalistyczny Zakład
Opieki Zdrowotnej nad
Matką i Dzieckiem

20 – lecie

Wiesław Beszka
Małgorzata Janus
Ewa Kaczmarska
Renata Malinowska
Danuta Markowska
Danuta Osuch
Danuta Pisalska
Dariusz Podsiadło
Teresa Zielińska

25-lecie

Grażyna Augustyniak
Hanna Buko
Grażyna Klinota-Goracy
Krystyna Madeła
Lucyna Stańko

30-lecie

Janina Dąbrowska
Urszula Komorowska
Grażyna Matusiak
Osuch Danuta
35-lecie
Barbara Gaborska

Specjalistyczny Szpital
Zespołowy im. Stefana
Batorego

40- lecie obchodzą:

Jerzy Pietrusiewicz

30- lecie obchodzą:

Lidia Adamczyk
Maria Kidawa
Lucyna Matuszyna
Jolanta Morka- Szymaniak
Irena Sojka
Grażyna Solarz
Jadwiga Szymańska
Zofia Twardowska
Irena Wydrzyńska

25- lecie obchodzą:

Kamila Adamczyk
Grażyna Brzoza
Barbara Cecot
Małgorzata Gołowska
Jadwiga Gorzkiewicz
Zofia Kędziora
Bogumiła Kulas
Danuta Lewandowska
Barbara Lipińska
Teresa Paździur
Lucyna Pochel

Grażyna Rędzińska
Bogdan Rutkiewicz
Danuta Smolińska

20- lecie obchodzą:

Barbara Bayer
Robert Chwałek
Elżbieta Grajczyk
Marzena Iglińska
Iwona Kaczmarek
Joanna Kędra
Barbara Kot
Anna Radwańska
Ewa Skowron
Renata Solecka
Mariola Ślipeńczuk
Waldemar Wiatr
Ilona Zajac- Kozłowska

Podnieśli kwalifikacje
Specjalistyczny Szpital
im. S. Batorego

lek. med Katarzyna Tomalska
– Bywalec uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie Chorób Wewnętrznych,
Teresa Brycko – specjalistka z zakresu pielęgniarstwa epidemiologicznego,
Anna Kęcel – specjalistka z zakresu pielęgniarstwa zachowawczego,
Józefa Kulisz – specjalistka z zakresu pielęgniarstwa zachowawczego,
Iwona Kwartnik – specjalistka z zakresu pielęgniarstwa zachowawczego,
Grażyna Mizera – specjalistka z zakresu pielęgniarstwa epidemiologicznego,
Renata Parys – specjalistka z pielęgniarstwa epidemiologicznego,
Molenda Grażyna - Specjalistka z Pielęgniarstwa Pediatrycznego.

Wszystkim Paniom serdecznie gratulujemy i zachęcamy do dalszego podnoszenia kwalifikacji.

Specjalistyczny Szpital
im. A. Sokołowskiego

Tytuł magistra pielęgniarstwa otrzymały:

Pani Ewelina Piwowar
– Oddział Nefrologii i Dializ,
Pani Kamila Owczarzak
– Oddział Intensywnej Terapii,
Pani Anna Szymczyk
– Oddział Kardiologii.

Tytuł licencjata pielęgniarstwa otrzymała pani Teresa Piksa- Oddział Nefrologii i Dializ, ukończyła także kurs kwalifikacyjny w zakresie organizacji i zarządzania dla pielęgniarek.

Specjalizację w zakresie pielęgniarstwa zachowawczego ukończyły Panie z Oddziału Chorób Układu Oddechowego:

Pani Aneta Cichocka, Pani Maria Kozik.

W Oddziale Ortopedyczno-Urazowym kurs EKG ukończyły:

Pani Lidia Targosz,
Pani Dorota Killan,
Pani Ewa Nowicka,
Pani Agata Loda,
Pani Dorota Wojciechowska.

W Bloku Operacyjnym:

Pani Leokadia Kajrowicz- kurs kwalifikacyjny w zakresie organizacji i zarządzania dla pielęgniarek
Pani Renata Skromniuk
Pani Justyna Urbanik
Panie ukończyły kurs kwalifikacyjny – pielęgniarstwo operacyjne dla pielęgniarek.

Z Oddziału Chorób

Układu Oddechowego Pani Maria Tarnowiecka ukończyła kurs kwalifikacyjny – pielęgniarstwo rodzinne dla pielęgniarek.

Z Oddziału Anestezjologii i Intensywnej Terapii

Pani Anna Acedańska i Pani Anna Tyszcza ukończyły kurs kwalifikacyjny w zakresie anestezjologii i intensywnej terapii.

Z Oddziału Neurochirurgii

Pani Małgorzata Kuczyńska kurs resuscytacji oddechowo-kръżeniowej, Pani Iwona Witołowska- EKG

Wszystkim serdecznie gratuluję i życzę dalszego rozwoju zawodowego.

Małgorzata Wasiek.

Impreza integracyjna

kolejna, tradycyjna wrześniowa impreza integracyjna za nami. Zdjęcia z tego wydarzenia obejrzysz tylko w „Sursum Corda”. Oto jak się bawiliśmy.

W tym roku spotkaliśmy się w restauracji „Maria”. 15 września stawiło się tam ponad 700 osób, pracowników trzech wałbrzyskich szpitali. Nie zabrakło wspólnych konkursów,

śpiewania, a przede wszystkim tańca. Stoły uginały się od takich smakołyków jak kielbaski i krupnioki z grilla, tradycyjny polski żur czy rarytasów z wiejskiego stołu np. smalcu i

ogórka małosolnego. Pracownicy integrowali się przy skocznej muzyce, granej na żywo. Spotkanie spokojnie uznać można za bardzo udane, dlatego... liczymy na powtórkę.

Od lewej zastępca Dyrektora ds. Lecznictwa dr n. med. Roman Szelemej

Od lewej mgr Jolanta Królak i mgr Aneta Walczak-Jus

Do połączenia szpitali wystarczy tylko jeden krok...

Wspólne konkursy

Zabawy... Pani oddziałowa Urologii ze Szpitala im. S. Batorego

Nie może zabraknąć i tańca...

Uśmiech zagościł u wszystkich na twarzach

Od lewej Pielęgniarka Naczelna Małgorzata Wasiek

Wałbrzyski szpital od siedmiu lat organizuje prestiżową konferencję medyczną

Konferencja kardiologiczna

Specjaliści z całego kraju, po raz kolejny spotkali się w zamku Książ na Konferencji Kardiologicznej. To już siódma edycja seminarium przygotowywanego przez Wałbrzyski Ośrodek Kardiologii Interwencyjnej. Tym razem rozmawiano o zakrzepach wewnątrzsercowych.

Konferencja to wspólna inicjatywa dolnośląskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego oraz wałbrzyskiego ośrodka działającego przy Specjalistycznym Szpitalu im. dr A. Sokołowskiego. Zgromadzonych w Sali Balowej zamku gości przywitał jego szef dr **Roman Szelemej**, który podkreślał, że konferencja to nie tylko sposób na budowanie prestiżu, pozycji szpitala. – Przyjmujemy, że naszą społeczną rolą jest propagowanie

nowoczesnych metod leczenia, propagowanie wiedzy w tym zakresie i profilaktyki – tłumaczył.

Uczestników konferencji powitał dr Roman Szelemej

Swoją wykład prezentuje prof. Krzysztof Wrabec z Wałbrzyskiego Ośrodka Interwencji Kardiologicznej

Tematem siódmej konferencji były zakrzepy wewnątrzsercowe

Każda edycja ma swój temat – w tym roku – były to zakrzepy wewnątrzsercowe, które w najbar-

le Akademii Medycznej we Wrocławiu, prof. Maryla Podolak oraz Wałbrzyskie-

go Ośrodka Interwencji Kardio-logicznej, prof. Krzysztof Wra-
bec. – Postęp w leczeniu zawa-

Profesor Maryla Podolak z Akademii Medycznej we Wrocławiu

Seminarium tradycyjnie odbyło się w Sali Balowej zamku Książ

dziej drastycznych przypadkach mogą prowadzić do śmierci. Ich leczenie i profilaktyka to spory odcinek wiedzy medycznej, właśnie o tym traktowały referaty kolejnych gości.

Tych ostatnich w zamku Książ nie zabrakło. Na konferencję przyjechali specjaliści z całego Dolnego Śląska, choć największą reprezentację mieli gospodarze. Wśród wykładawców znaleźli się m.in. przedstawicie-

Takie spotkania spełniają także aspekt integracyjny

Sponsorzy konferencji prezentowali się w foyer zamku

łów jest olbrzymi i trwa od ponad 50 lat. Czy to wszystko skutkuje jednak wydłużeniem naszego życia? Trudno powiedzieć, że na pewno tak – stwierdził profesor. Dlatego warto się spotykać, warto rozmawiać, warto poznawać nowe metody leczenia. Takie konferencje są do tego najlepszym miejscem.

Blok Operacyjny w Specjalistycznym Szpitalu im. dra A. Sokołowskiego.

Blok Operacyjny

Na bloku pracują 23 pielęgniarki instrumentariuszki, których pracą kieruje Oddziałowa Bloku Operacyjnego **Bogusława Szatkowska** oraz jej zastępczyni **Wanda Zdaniuk**. Sprawami gospodarczymi zajmuje się natomiast **Dorota Żelichowska**. Na bloku jest pięć sal operacyjnych dwie sale operacyjne ortopedia, dwie sale operacyjne chirurgia, jedna sala neuroradiologiczna oraz jedna sala operacyjna do remontu – septyczna. Dobowo wykonuje się tam około 20 zabiegów operacyjnych.

Kadra Bloku Pielęgniarskiego prawie w komplecie

Pielęgniarka Danuta Truszkowska

Pielęgniarka operacyjna Justyna Urbanik i sanitariusz Marcin Zajęc na sali Ortopedia

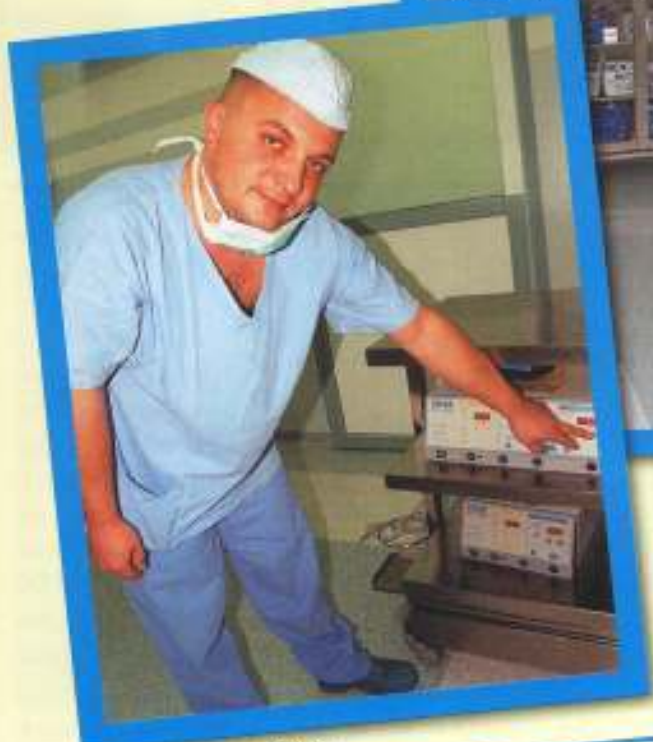
Pielęgniarka oddziałowa Bogusława Szatkowska i jej zastępczyni Wanda Zdaniuk pogrążone w papierowej robocie

Pielęgniarki z Bloku Operacyjnego jeszcze przed pracą

Sala, w której wykonuje się operacje ortopedyczne

Sanitariusz Ryszard Belica

Blok Operacyjny - Specjalistyczny Szpital im. A. Sokołowskiego

W przyszłym roku będą świętować jubileusz 10 – lecia istnienia. Rocznie leczą około 120 pacjentów, jednak ilość znieczuleń jakie wykonują w całym szpitalu przekracza 1000. Kolejnym oddziałem, który prezentujemy w „Sursum Corda” jest:

Oddział Anestezjologii i Intensywnej Terapii

Oddział Anestezjologii i Intensywnej Terapii powstał w końcu 1998 r. Było to możliwe dzięki staraniom lekarza wojewódzkiego Janusza Andrzejewskiego, który kierował się rozporządzeniem Ministra Zdrowia o konieczności wyposażenia każdego szpitala wojewódzkiego w oddział Intensywnej Terapii.

Nie tylko zarządzenie Ministra, ale i samo życie nasywało potrzebę stworzenia w wieloprofilowym wówczas szpitalu oddziału Intensywnej Terapii dla potrzeb samego szpitala jak i okolicy. Jedyny wówczas 4-łóżkowy oddział w szpitalu im. Sokołowskiego okazał się zbyt mały dla potrzeb miasta Wałbrzy-

Kadra Oddziału Anestezjologii prawie w komplecie

Pielęgniarka oddziałowa Barbara Hopek

cha i regionu. Według opinii konsultanta wojewódzkiego d/s anestezjologii i intensywnej terapii w rejonie wałbrzyskim powinno być 11 łóżek IT. Oddział Intensywnej Terapii liczy 4 stanowiska. Wyposażony jest w nowoczesne respiratory umożliwiające prowadzenie oddechu zastępczego w różnych opcjach, aparaturę monitorującą podstawowe funkcje życiowe (RR metoda inwazyjną i nieinwazyjną, CO₂,

saturację, tętno, temperaturę) defibrylatory i przyłóżkowy aparat RTG. Zakres usług oddziału trochę się zmienił po restrukturyzacji szpitala. Załatwiamy większość przypadków internistycznych: POCHP w okresie zaostrzenia, wstrząsy kardiogenne, stany po NZK, niewydolności oddechowe różnego pochodzenia, zatorowości płucne, zatrucia i inne stany zagrażające życiu. Choć nie

przyjmujemy urazów wielonarządowych i urazów czaszkowo-mózgowych do naszego oddziału, trafiają i takie przypadki ze szpitala im. Sokółowskiego. Pacjentami naszego oddziału są również chorzy z okolic Dolnego Śląska: Kamienna Góra, Świdnica, Kłodzko, a nawet Wrocław, bo jak wiadomo łóżek IT na terenie Dolnego Śląska jest ciągle zbyt mało. Rocznie leczymy na IT ok. 120 pacjentów.

Przez 7 lat funkcjonowania oddziału mieliśmy również duże osiągnięcia w transplantologii.

Oddział AiIT pełni również funkcję usługową tj. wykonując znieczulenia pacjentów do zabiegów operacyjnych w oddziałach zabiegowych tego szpitala. Po restrukturyzacji szpitala, która nastąpiła w 2003 r. zmniejszyła się liczba łóżek zabiegowych.

Szpital posiada 4 sale operacyjne wyposażone w nowoczesne aparaty do znieczulenia zgodnie ze standardami europejskimi. Wykonujemy znieczulenia u dorosłych i dzieci na oddziałach: Okulistyki, Laryngologii,

Alina Augustyn i Dorota Grzywa pielęgniarka anestezjologiczna

Chirurgii Szczękowej i Urologii. Rocznie wykonujemy ok. 1000 znieczuleń.

W oddziale AiIT zatrudnionych jest aktualnie: 2 lekarzy anestezjologów specjalistów w wymiarze pełnoetatowym i anestezjolog w wymiarze 1/2 etatu. Ordynatorem jest lek. med. **Irena Kudrykiewicz**, zastępcą lek. med. **Halina Kawka**. Zespołem 15 pielęgniarek i 3 salowych kieruje oddziałowa **Barbara Hopek** zastępcą jest **Jolanta Ćmikiiewicz**.

Ordynator Irena Kudrykiewicz (po prawej) i pielęgniarka Małgorzata Fert przy pacjencie

Respirator obsługuje pielęgniarka Jolanta Ćmikiiewicz

Wszystkie pielęgniarki mają ukończone kursy z anestezjologii i intensywnej terapii i pracują zarówno na sali operacyjnej jako pielęgniarki anestezjologiczne jak i na oddziale IT. Kadra pielęgniarska ustawicznie podnosi swoje kwalifikacje zawodowe.

Mamy też 2 pielęgniarki specjalistki z zakresu Organizacji i Zarządzania (**Ewa Sobieraj**); i Pielęgniarstwa Zachowawczego (**Małgorzata Fert**).

Pilne potrzeby oddziału to przede wszystkim uzupełnienie kadry lekarskiej zgodnie ze standardami, odnowienie sprzętu (nowe respiratory), wymiana łóżek i bieżący remont. Zbliża się skromny jubileusz, w nadchodzącym roku oddział będzie obchodził 10 -lecie istnienia i mamy nadzieję że doczekamy.

**Irena Kudrykiewicz
i Barbara Hopek**

Odpowiedzialność pielęgniarki

Już po raz drugi brałyśmy udział w konferencji zorganizowanej przez Okręgową Izbę Pielęgniarek i Położnych w Walbrzychu oraz Ośrodek Szkoleń i Doradztwa Gospodarczego „Mediator” w Świdnicy na temat „Odpowiedzialność zawodowa pielęgniarki i położnej” i „Prawa pacjenta w świetle Ustawy o Zawodzie Pielęgniarki i Położnej” i Kodeksu zawodowego Pielęgniarki i Położnej. Jako prowadzącą zaproszono Panią doktor Grażynę Rogalę-Pawelczyk – Naczelnicę Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Pielęgniarek i Położnych.

Oddział Chirurgii Ogólnej. Od lewej stoją pani Dorota Barczyk, pani Aneta Mróz, pani dr Grażyna Rogala-Pawelczyk i pani mgr Małgorzata Wasiek

Pani Doktor jest adiunktem w Katedrze i Zakładzie Zarządzania w Pielęgniarstwie na Wydziale Pielęgniarstwa i Nauk o Zdrowiu Akademii Medycznej w Lublinie. Jej wieloletnia praca w Naczelnej Izbie Pielęgniarek i Położnych w Warszawie, duży dorobek naukowy i ogromne doświadczenie zawodowe pozwoliły na zdobycie szerokiej wiedzy o naszych problemach w pielęgniarstwie.

Tym bardziej trudnych do zrozumienia i pogodzenia, bo toczących się w tych wyjątkowych i deprymujących czasach. Temat odpowiedzialności powraca wraz z problemami wynikającymi w codziennej pracy. Dokonujemy wyborów i uświadamiamy sobie jak bardzo dużą odpowiedzialność ponosimy wykonując jeden z najtrudniejszych i zarazem jeden z najpiękniejszych zawodów na świecie. Choć tak bardzo ostatnio spły-

ca się jego ważność i nie docenia tego, że praca, którą wykonujemy jest pracą dla wybranych. Tylko wyjątkowe osoby mają predyspozycje do sprawowania opieki nad chorym i do opanowania rozległej wiedzy w zakresie szeroko pojętego pielęgniarstwa. To obecnie obszerna dziedzina nauki.

Bardzo ciężko jest znosić na co dzień obciążenie związane z ciągle zmniejszającą się ilością osób wykonujących zawód pielęgniarki w naszym kraju i jednocześnie sprostać rosnącym niewspółmiernie do naszych możliwości wysokim wymaganiom ze strony pacjentów. Przed nami jeszcze wiele trudów do pokonania, wiele czasu upłynie aż to, co szczególnie w ostatnich latach zostało wyrządzone polskiemu pielęgniarstwu zostanie naprawione.

A my jesteśmy i pracujemy. Dlaczego? Może pytamy same siebie, lub ktoś zapyta. Odpowiedź brzmi: bo takiego świadomie dokonaliśmy wyboru – kiedyś przed wielu laty, w czasie przeszłym. I takiego wyboru dokonujemy codziennie w czasie teraźniejszym, a myśląc o dniu dzisiejszym myślimy również o czasie przyszłym. Przede wszystkim jesteśmy potrzebne naszym rodzinom, dzieciom, mężom, starszym rodzicom. A zawodowo rozpatrując problem – każdy

Oddział Chirurgii Ogólnej. Od lewej: pani Dorota Figiel, pani Aneta Mróz, Pani dr Grażyna Rogala-Pawelczyk i pani Małgorzata Przydatek (Ośrodek Mediator).

człowiek jest potencjalnym, obecnym lub przyszłym pacjentem. Z kolei każdy pacjent potrzebuje tego aby w placówce ochrony zdrowia objęta go opieką pielę-

gniarka. Proszę nie zawężać tego pojęcia do „zajęła się pacjentem”. Pielęgniarka sprawuje opiekę nad pacjentem. Jak ważna jest to rola, potrafi docenić tylko ten, kto znalazł się w roli pacjenta. Pamiętajmy o tym, abyśmy nie zwątpiły i nie zatraciły sensu naszej pracy.

Otrzymałyśmy wiedzę na temat odpowiedzialności. Wiemy, że w etyce odpowiedzialność jest określana jako świadomość człowieka, że za czyny wykonane bądź za nie wykonanie czynów, a więc za zachowanie nakazane lub zakazane normą moralną, jest oceniany pozytywnie lub negatywnie. Wiele godzin wykładów poświęciła Pani Doktor by to

Od lewej: pani dr Grażyna Rogala-Pawelczyk, a także pani mgr Małgorzata Wasiek.

uświadamiać. Wróciłyśmy do pracy i teraz od nas zależy ile z tego zapamiętamy i jakie wyciągniemy wnioski.

Siły życia drzemające w sercach, mobilizują nas do działania. Aby te siły krzesać, aby żyć i realizować się w pracy, potrzebujemy być spokojne, bezpieczne, wypoczęte, zadowolone i spełnione jako kobiety. Wszystkim Paniom pielęgniarkom, koleżankom, życzę pogody ducha, siły i chęci do poprawy pozycji naszego zawodu w naszej Polsce!

Małgorzata Wasiek
Naczelnia Pielęgniarka

PS. Zaprosiłam Panią doktor Grażynę Rogalę – Pawelczyk do naszego szpitala, ponieważ chciałam pokazać nas w pracy. Warunki pracy pielęgniarek w oddziałach i warunki pobytu pacjenta.

Dużo wszyscy pracujemy i są efekty. Nasz szpital jest przykładem na to, iż może się udać, trzeba tylko zadbać o ludzi.

Wszystkich Świętych

Dzień Wszystkich Świętych wprowadził dla całego kościoła Grzegorz IV w 834r. jako pamięć o zmarłych.

Tradycja Wszystkich Świętych albo Święto Zmarłych ma swój początek w starym celtyckim święcie „Samhain”. Samhain (śmierć ciała) oznaczał dla naszych przodków początek nowego roku. Jeśli dziś, że początek roku zaczyna się 1 listopada, należy sobie uświadomić, że Celtyowie byli rolnikami i dla nich żniwa zaczynały się sianiem ozimin, czyli obdarowaniem zaczątkiem życia gleby śpiących jeszcze pól.

Drugi listopada jest to dzień poświęcony zmarłym, których w tym dniu szczególnie się wspomina. Dzień ten uświadamia nam, że wszystko przemija. Nasuwa się refleksja na temat życia i śmierci, winy i jej odkupienia. Często przywołuje się bliskich tych, którzy odeszli z tego ziemskiego świata.

Są to dni, które skłaniają ludzi żyjących do duchowego kontaktu z innymi, czy to z żyjącymi czy ze zmarłymi. Nie kwiat, czy wieniec, które są ważne, ale usposobienie duchowe pomagają nam dobrze przeżyć te dni. Czynności zewnętrzne mają jedynie charakter pomocniczy,

można być, bowiem, w tych dniach, bardzo blisko zmarłej osoby, której doczesne szczątki spoczywają gdzieś daleko, wiele kilometrów od nas i wiele lat temu to nastąpiło. Już od bardzo wielu lat obchodzimy dzień 1 listopada „Święto Zmarłych”. Gdy nadejdzie czas ciszy i zadumy wszyscy niezależnie od tego w co wierzymy, odwiedzamy cmentarze i miejsca śmierci drogich nam osób, odwiedzamy groby bliskich nam zmarłych. Zapalamy znicze i modlimy się przy mogiłach. W tym dniu chodzimy również na miejsca krwawych bitew i na cmentarze wojenne. Nie możemy zapomnieć o tych, dzięki którym żyjemy w kraju wyzwolonym, w kraju wolnym politycznie, dlatego każdy z nas powinien się pomodlić za poległych za ojczyznę, powinien zapalić znicze na Grobie Nieznanego Żołnierza. Jest to jedyny dzień w roku, który skłania mnie do wspomnień o zmarłych, do zadumy i refleksji. To jedyne święto w roku, które skupia wszystkich bliskich przy mogiłach. Pozwala na spotkanie po latach z ludźmi, z którymi dawno straciło się kontakt.

Szanujmy groby!

Zanim ktoś wpakuje się swymi buciarami na czyjąś mogiłę, niech pomyśli, że chodzi po zmarłym. Musimy szanować cmentarz, przecież wszystko, co ziemskie przemija, więc my też kiedyś będziemy spoczywać w tym miejscu i będziemy pragnąć spokoju.

Dzień Wszystkich Świętych, to głównie święto katolickie, obchodzone 1 listopada. Natomiast narody o innych tradycjach kulturowych, a zwłaszcza religijnych, w różny sposób czczą pamięć zmarłych.

W krajach katolickich Dzień Wszystkich Świętych jest wolny od pracy. Katolicy europejscy w tym dniu odwiedzają groby swych bliskich, składają na nich wieńce i kwiaty oraz zapalają świece i znicze. Dzień Wszystkich Świętych jest dla katolików przede wszystkim dniem zadumy i refleksji nad śmiercią i sensem ludzkiego życia. Odwiedzanie grobów jest zwyczajem znanym niemal wszystkim ludziom, przekazywanym z pokolenia na pokolenie. Chrześcijanie podjęli tę tradycję i nadali jej wymiar religijny.

Jednego jesteśmy pewni, że póki my pamiętamy o bliskich, tych którzy odeszli z tego świata - są wciąż jak żywi, jakby obecni... w naszych umysłach i sercach.

W Świętych

Ciszą cmentarną ukołysani, z dala od życia i znoju,

Dobijesz wreszcie cichej przystani, odpoczywają w pokoju.

Elżbieta Daniszewska „Zaduszki”

Są dni radości, szczęścia i uniesienia. Ale są też inne - pełne zadumy i smutku.

I taki jest listopadowy dzień, kiedy to przechodzimy na cmentarze, zapalamy znicze, wzdychamy, tęsknimy i... odchodzimy. Niestety, życie ma swój początek i swój koniec. Tylko od nas zależy, co ocalimy i o czym będziemy pamiętać...

Święto Zmarłych to czas, kiedy odżywają wspomnienia o tych, którzy odeszli, o naszych najbliższych zmarłych. W tym dniu zapalamy znicze pamięci na ich grobach

- dowód naszej miłości, przyjaźni i dobrych wspomnień.

Pamiętamy

„Spieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą...”

Dla tych, którzy odeszli,

*W nieznany świat,
Płomieni na wietrze
Kołysze wiatr.
Dla nich tyle kwiatów
Pod cmentarnym murem
I niebo jesienne
U góry.*

*Dla nich
Harcerskie wiatry
I chorągiewek gromada,
I dla nich ten dzień-
Pierwszy dzień
Listopada.*

*Danuta Gellnerowa
„Dla tych, którzy odeszli”*

*Palą się znicze...
Przypominają,
Że ktoś odchodzi,
Inni zostają.
Pośród cmentarzy
Cichych śliczek
Jak wierna pamięć -
Palą się znicze...*

Ryszard Przymus „Znicze”

W Specjalistycznym Szpitalu im. dra Alfreda Sokolowskiego odeszli:

1. Maria Heger- Oddziałowa z Pulmonologii
2. Karolina Zając- Klepaka- Oddziałowa z Ortopedii
3. Jan Teraba- Inspektor BHP
4. Michalina Słowińska- Oddziałowa z Kardiologii
5. Wiesława Gogolewska- Zarska- Pielęgniarka z Dializy
6. El Ayachi Stitou- Lekarz z Reanimacji
7. Jan Kachnikiewicz- St. Asystent- Lekarz z Ortopedii
8. Stanisław Tyszkiewicz- Docent z Histopatologii
9. Brygida Pusi- Kadrowa
10. Irena Grenda- Sikorska- Kierownik Statystyki
11. Zdzisław Taraba- Kierowca z Oddziału Ratunkowego
12. Adolf Raszyk- Portier
13. Marianna Piątkowska- Pielęgniarka
14. Jolanta Korbasiewicz- Lekarz z Reanimacji

W Specjalistycznym Szpitalu Zespołowym im. Stefana Batorego odeszła od nas Ładzia Ulacht- Pielęgniarka z Oddziału AIT

W Spec. ZOZ nad Matką i Dzieckiem odeszła od nas Janina Sadowska - długoletni pracownik statystyki medycznej

Rozdzwoniły się telefony, pytaniaW końcu zapadła decyzja – jedziemy!

Białe miasteczko

O siódmej rano jesteśmy w Warszawie. Jazda autobusem i oto przed nami Aleje Ujazdowskie a tam wzdłuż białej linii ustawione w szeregu nasze pikietujące koleżanki. Widzimy zmęczenie, ale i radość w

2 lipca, godzina 21:20. Wyruszamy pociągiem do Warszawy. Jest nas 7, wszystkie z Batorego. Nastroje różne, ale generalnie jesteśmy pełne optymizmu i nadziei, że to tylko na chwilę, że się dogadamy.

ich oczach. Nie są same. Dojechały następne ze wsparciem. Meldujemy się w namiocie głównym – skąd jesteście, na jak długo, macie swoje namioty, śpiwory – czy coś potrzebujecie? Szukamy miejsca na namioty.

Nie mamy dużo czasu – 19 minut po każdej pełnej godzinie wychodzimy przed namioty hałasujemy butelkami wypełnionymi drobnymi kamieniami lub bilonem. Tak stoimy pół godziny, potem pół godziny przerwy znowu „butelkowanie”. W krótkich przerwach jest czas na kubek kawy czy kromkę chleba. Wieczorem czekamy na nasze przedstawicielki. Rozdzwoniły się telefony z domu, od koleżanek z pracy – jest nadzieja. Jutro się na pewno dogadamy. Białe miasteczko zostanie rozwiązane. Środa 4 lipca wychodzimy na chodnik pikietowana trwa – pierwsza wyjście 7:19, ostatnie 21:19. Od rana strumienie

ty. Niedaleko pakują się koleżanki. Rozbijamy się na ich miejscu.

deszczu. Nie ma gdzie usiąść, odpoczywać. Wszystko jest mokre. Pikietujemy i czekamy na wynik rozmów.

O godzinie 13:00 podjeżdża zespół „R”. Jedna z naszych głodujących koleżanek traci przytomność, stan ciężki. Zostaje zabrana do szpitala. Nastroje bardzo ciężkie, łzy w oczach, dużo pytań – czy naprawdę musiało do tego dojść? – dlaczego wciąż nie jesteśmy równorzędnym partnerem do rozmów? Dlaczego jest tak mało szacunku dla naszego zawodu? Pikietujemy do wieczora.

czu. Po godzinie 21 docierają do nas nasze przedstawicielki. Rozmowy zerwane.

Teresa Brycko,
Pielęgniarka Epidemiologiczna
ze Specjalistycznego Szpitala
Zespolonego im. Stefana Batorego
w Wałbrzychu

W przerwie przyjeżdża do nas Ewelina Flinta. Bardzo miła i ciepła osoba. Chwilę rozmawiamy i wsłuchujemy się w słowa jej piosenek. Dziwne miejsce na koncert, ale to dobry czas. Potrzebujemy chwil odprężenia i uspokojenia, chwili opanowania emocji. Godzina 16:19 czas na pikietę. I tak do wieczora trwamy w oczekiwaniu i w desz-

Nie ma porozumienia. I pytania Zarządu – dziewczyny co robimy dalej?

Zostajemy! Nie rezygnujemy!

Gniew, żal, frustracja – suszymy mięso na zimę i budujemy igloo – nie poddamy się! Będziemy trwać!

5 lipca czwartek musimy wracać, ale już na nasze miejsce przybývają następne pielęgniarki. Białe miasteczko żyje, trwa

Aż do podpisania porozumienia. Aż do utraty nadziei...

Dążenie do doskonałości

W dniu 9 października 2007 r. weszło w życie Zarządzenie Dyrektora w sprawie wprowadzenia we wszystkich trzech szpitalach Systemu Zarządzania Jakością według wymagań norm ISO serii 9001:2000 oraz Programu Akredytacji CMJ w Ochronie Zdrowia – organizacji procesu wdrażania systemu jakości. W celu sprostowania stale rosnącym wymaganiom rynku i zwiększenie konkurencyjności oraz poprawy jakości świadczonych usług medycznych, a także dla zapewnienia perspektyw rozwoju szpitali. Funkcję Pełnomocnika ds. jakości pełni Pani mgr **Joanna Langer**.

Dokonano już wyboru firmy konsultingowej, świadczącej pełen zakres usług doradczych, szkoleniowych i przygotowujących do uzyskania certyfikatu ISO 9001:2000 oraz Certyfikatu Akredytacyjnego CMJ. Jest to firma Zetom Sp. z o.o. Ośrodek Badania Jakości Wyrobów w Warszawie.

„Politykę Jakości” realizujemy poprzez:

- modernizację posiadanej infrastruktury;
- powiększenie zakresu świadczonych usług;
- sukcesywne unowocześnianie aparatury medycznej;
- poszukiwanie możliwości pozyskania źródeł finansowania;
- ciągłe podnoszenie kwalifikacji zatrudnionego personelu;
- poprawę warunków bytowych hospitalizowanych pacjentów;
- otoczenie pacjenta fachową i troskliwą opieką medyczną;
- wdrożenie, utrzymanie i doskonalenie Systemu Zarządzania Jakością, poprzez:
- wypracowanie skutecznych, bezpiecznych i efektywnych procedur postępowania, gwarantujących wysoki poziom świadczonych usług medycznych, poczucie komfortu i bezpieczeństwa naszych pacjentów.

Co zyskamy?

Do korzyści z posiadania certyfikatu ISO 9001 należą między innymi: większe zaufanie Klientów do szpitali, atut w działaniach marketingowych, wzrost konkurencyjności, usprawnienie i funkcjonowanie organizacji i zarządzania, lepsze poznanie potrzeb klienta, ułatwienie wejścia na rynki zagraniczne, stworzenie przejrzystych zasad odpowiedzialności, zmniejszenie strat związanych z brakami i reklamacjami, aktywne, skuteczne i szybkie identyfikowanie i rozwiązywanie problemów, uzyskanie przewagi nad konkurencją, gwarancja do stałego, wysokiego poziomu jakości produktów i oferowanych usług, stabilne i powtarzalne metody kontroli, wzrost świadomości pracowników dotyczącej celów i dążeń szpitala, pobudzenie potrzeby stałego doskonalenia się. Jak zatem widać wdrożenie zarządzania jakością i uzyskanie certyfikatu ISO 9001:2000 przynosi szereg wymiernych korzyści.

System akredytacji jako zewnętrzna metoda oceny jakości placówki ochrony zdrowia,

oparty jest na dobrowolnym poddaniu się weryfikacji wypełniania przez zakłady opieki zdrowotnej konkretnych standardów postępowania. Program akredytacji zakładów opieki zdrowotnej prowadzi Centrum Monitorowania Jakości w Ochronie Zdrowia z siedzibą w Krakowie. Centrum powołane zostało przez Ministra Zdrowia w 1994 r., w celu inspirowania oraz wspierania działań zmierzających do poprawy jakości usług medycznych świadczonych przez placówki

polskiej opieki zdrowotnej. Sprostanie standardom akredytacyjnym wymaga często reorganizacji dotychczas stosowanych procedur postępowania w zakładzie opieki zdrowotnej. ISO 9001 i akredytacja niewątpliwie potwierdzają wysoką jakość usług oferowanych przez placówki z certyfikatami i są rozpoznawalne przez pacjentów uniwersalnych. Warto jednak podjąć ten trud, gdyż każdorazowo przynosi on poprawę działania placówki poprzez lepszą jej organizację, usprawnienie pracy zespołu oraz podniesienie poziomu jakości opieki nad pacjentami. Proces zabiegania jednostki medycznej o certyfikat składa się z kilku etapów. Przyznanie certyfikatu ISO 9001 świadczy o wysokim poziomie świadczonych usług medycznych i dobrej organizacji pracy. Działania zmierzające do uzyskania certyfikatu na zgodność z normą ISO 9001:2000 są często trudne oraz kosztowne wymagające rewolucyjnych zmian. Należy jednak mieć na uwadze fakt, że globalizacja, której nasz kraj staje się uczestnikiem, dotyka również tak specyficznej dziedziny życia, jaką jest opieka zdrowotna. Wraz z postępującą integracją z krajami zachodnioeuropejskimi polski rynek usług medycznych będzie stawał się mniej lokalny, bardziej globalny.

Wprowadzenie systemu zarządzania jakością zgodnie z normą ISO 9001:2000 jest procesem bardzo złożonym, angażującym duże nakłady, przede wszystkim nakłady związane z zasobami ludzkimi. Jest to duże przedsięwzięcie, którego realizację należy w odpowiedni sposób zaplanować w określonych ramach czasowych. Harmonogram prac związanych z implementacją systemu zarządzania jakością można podzielić na kilka etapów:

- etap pierwszy – prace przygotowawcze (w tym szkolenie kierownictwa, szkolenie pracowników odpowiedzialnych za opracowanie dokumentacji systemu jakości);
- etap drugi – proces wdrożeniowy;
- etap trzeci – proces certyfikacji.

Pełnomocnik ds. Jakości, mgr Joanna Langer

Jakość przestała być terminem nowym, w obecnej dobie stała się koniecznością, jest najważniejszym czynnikiem konkurencji między poszczególnymi instytucjami. Wraz ze wzrostem świadomości pacjentów rosną ich oczekiwania w stosunku do placówek medycznych i osób udzielających świadczenia zdrowotne. Znaną i sprawdzoną metodą zapewnienia jakości jest akredytacja. Przeglądu akredytacyjnego dokonują wyznaczeni przez Ośrodek Akredytacyjny wizytatorzy. Są to osoby posiadające doświadczenie w zakresie pracy w szpitalu, procesów świadczenia opieki oraz zarządzania szpitalem. Najczęściej jest to zespół reprezentowany dla środowiska szpitala – lekarzy, pielęgniarek, menedżerów.

System akredytacji odmiennie niż ISO nastawiony jest na ocenę całej jednostki. Nie można uzyskać akredytacji dla poszczególnych oddziałów lub innych części organizacyjnych szpitala. Podstawową zaletą akredytacji jest generowanie działań poprawiających jakość poprzez konieczność wypełniania przez placówkę określonych wymagań i zaleceń przedstawionych w postaci standardów akredytacyjnych. Standardy tworzone są dla zagadnień uznanych za istotne dla zagwarantowania wysokiej jakości świadczeń. Określają optymalne oczekiwane poziomy działania lub inicjują aktywność w obszarach uznanych za szczególnie ważne. Z założenia mają one charakter dynamiczny, tzn. będą podlegać modyfikacji zależnie od zmieniających się warunków i potrzeb systemu. Wyznaczając cele działania, akredytacja motywuje zakłady opieki zdrowotnej, chcąc uzyskać certyfikat, do poprawy swojego funkcjonowania. Zatem od nas wszystkich zależeć będzie jak szybko uzyskamy certyfikaty Akredytacji i systemu ISO, przed nami nowe zadania, trud i ciężka praca, „Jesteśmy świadomi odpowiedzialności za realizację celów zawartych w Polityce Jakości” – oświadczyli Dyrektorzy w „Polityce Jakości” z 28 września 2007 r.

Joanna Langer